Muguri de gând

An 3, Nr. 2(5) / 2022

Revista Liceului Tehnologic de Silvicultură și Agricultură „Casa Verde" Timișoara

ROSE - UN GRANT PENTRU ELEVI, PROFESORI ȘI ȘCOALĂ

ANTONIO MIRCEA IANCULESCU,
Monitor ROSE – HORVATH & PARTNERS Management Consulting

Contactul cu ROSE și Liceul Tehnologic de Silvicultură si Agricultură „Casa Verde" a început, pentru mine, în perioada februarie-martie 2019.

Un început marcat de o evaluare inițială a stadiului implementării grantului în liceu, un început marcat de contacte noi, atât pentru liceu - un monitor nou, cât și pentru mine, probabil cel mai complex contact cu mediul liceal din Județul Timiș.

Ca la orice început de drum, cel mai important am considerat că este atât stabilirea relației de încredere echipă-monitor, cât mai ales testarea și creșterea încrederii echipei liceului în propriile forțe, în programul ROSE în ansamblul lui, încrederea că împreună putem ajunge la final.

Drumul nostru pot spune că a fost unul care ne-a ridicat și provocări, însă ne-a oferit și satisfacții. Pe lângă aspecte procedurale și rapoarte, contactul permanent și analizele evoluției grantului ne-au pus în contextul lucrului împreună, al acțiunii ca o echipă monitor-echipă liceu.

M-a bucurat implicarea și mai ales deschiderea echipei de management a liceului și a profesorilor de a căuta soluții și a fi cât mai aproape de elevii care și-au dorit să participe la activitățile remediale din cadrul grantului. Un rezultat benefic este că, prin participarea la aceste activități, numărul elevilor care abandonau studiile este în scădere, de la an la an.

O oportunitate pe care liceul a mizat și a fructificat-o s-a conturat într-un context dificil: contextul tranziției bruște, începând cu martie 2020, de la învățământul fizic la cel on-line, odată cu debutul pandemiei COVID-19. A fost un moment dificil, o tranziție care a ridicat provocări atât pentru elevi, cât mai ales pentru profesori și infrastructura liceului. Situația activităților și stadiul de consum al bugetului alocat au permis realocarea unei sume consistente pentru refacerea infrastructurii de internet în 24 de săli de clasă. Flexibilitatea procedurilor de implementare ne-au permis să răspundem într-un timp nu foarte lung oportunității, astfel că la finalul lunii decembrie 2020 liceul beneficia de o rețea internet nouă care să răspundă adecvat solicitărilor învățământului on-line.

În același context, generat de pandemia COVID-19, echipa liceului s-a văzut în imposibilitatea de a realiza excursiile tematice planificate în cadrul activităților extracurriculare. Posibilitatea de prelungire a perioadei de implementare a grantului a oferit oportunitatea atât a continuării activităților remediale, cât și, în mod special, posibilitatea de realizare a acestor excursii. Acum, când scriu aceste rânduri, echipa liceului se află în stadiul de finalizare a achizițiilor necesare, astfel că elevii liceului vor beneficia de excursiile mult dorite.

În încheiere, cu bucurie și recunoștință, vă încurajez să utilizați cât mai multe oportunități de a genera noi proiecte pentru liceu, proiecte care să aducă beneficii atât elevilor, cât și corpului profesoral, proiecte care să apropie și să întărească relația elev-profesor, proiecte care să modeleze pozitiv și atractiv spațiul în care vă petreceți o mare parte din timp.

Acum, spre finalul a patru ani de colaborare frumoasă vă urez,

Succes și multe împliniri!

REFORMELE IOSEFINE ȘI ASPECTE OCULTE ALE RĂSCOALEI LUI HOREA

Prof. dr. EUGEN MIOC

Nu peste mult timp se împlinesc 240 de ani de la răscoala condusă de Horea, Cloșca și Crișan. Ea a cuprins cu predilecție zona Munților Apuseni dar, a avut ecouri în întreaga Transilvanie precum și în Banat. Mai apoi ecourile au reverberat în întregul Imperiu Habsburgic dar și în vestul Europei, până în Franța. Imediat după înăbușirea răscoalei Jacques Pierre Brissot, viitorul lider girondin și membru al Convenției de după Revoluția franceză din anul 1789, îi cerea împăratului Iosif al II-lea să-l grațieze pe Horea în care vedea un revoluționar iluminist avant la lettre. Mai mult, în anul 1785, Brissot a publicat două broșuri în care lua apărarea răscoalei conduse de Horea: „Un discurs pentru libertate" și „A doua scrisoare a unui apărător al poporului către împăratul Iosif al II-lea".

Dacă rupem Răscoala lui Horea din contextul epocii obținem un clișeu des uzitat în perioada comunistă: răscoala a fost o ridicare în masă a țărănimii române din Ardeal împotriva exploatării nemiloase a nobilimii maghiare. Dacă ținem seama de context, îndeosebi de reformele iosefine aplicate în epocă, obținem o imagine de ansamblu mult mai nuanțată. Vom încerca să urmăm a doua cale.

Iosif al II-lea (1780-1790) „un revoluționar pe tron", cum îl caracterizează unii istorici, a fost împăratul austriac care a domnit puțin dar a guvernat foarte mult. În cei zece ani de domnie a promulgat 17.000 de decrete prin care a încercat să reformeze întreaga societate a Imperiului Austriac. S-a familiarizat de timpuriu cu scrierile filosofilor iluminiști, a fost inițiat în Francmasonerie și, în spiritul ideilor secolului XVIII, a încercat reforme care nu se mai aplicaseră până atunci în nici un stat european: restrângerea privilegiilor nobilimii, centralizarea imperiului, toleranță religioasă inclusiv față de evrei, desființarea cenzurii, desființarea șerbiei, egalitatea tuturor cetățenilor în fața legilor etc. Încă din anul 1765 viitorul împărat consemna în „Reveriile" sale despre modul în care dorea să guverneze: centralizarea statului și „reducerea privilegiilor și averilor aristocraților" deoarece, în spirit modern, iluminist, „este esențial ca fiecare om, fiecare cetățean, să-și asume obligații față de statul care îl întreține". Reformele sale au fost bine receptate de clasele de jos și foarte rău văzute de nobilime care, la acea dată, constituia pătura conducătoare în aproape toate statele din Europa. Reformele iosefine au bulversat societatea din acele vremuri, conservatoare, statică și foarte reticentă la schimbări. Îndeosebi țărănimea ignorantă l-a perceput pe Iosif al II-lea ca pe un Mesia venit să-i salveze de sub „tirania nobilimii".

Încă din timpul domniei Mariei Terezia (1740-1780), în Boemia s-a produs, între anii 1774-1775, o puternică răscoală țărănescă împotriva nobilimii locale. Răscoala fusese provocată de promisiunile lui Iosif, la acea dată încă prinț moștenitor, privind îmbunătățirea situației iobagilor (Legea urbarială care îi proteja pe țărani de exploatarea nobiliară). Avântul reformator al lui Iosif a fost temperat cât timp a domnit mama sa. Imediat după decesul împărătesei și după ce a refuzat să se încoroneze și rege al Ungariei, în anul 1781, noul împărat a promulgat cel mai important dintre decretele sale: cel privitor la desființarea șerbiei. Decretul a produs o puternică opoziție nobiliară - în special a nobilimii maghiare - dar și noi răscoale țărănești. Acesta a fost contextul în care a izbucnit și răscoala țăranilor români din Munții Apuseni.

Față de români Iosif al II-lea a manifestat, încă înainte de a deveni împărat, o oarecare compasiune și chiar simpatie. În anul 1773, cu prilejul primei sale călătorii în Transilvania, nota: „Acești săraci supuși valahi care sunt, fără îndoială, cei mai vechi și mai numeroși locuitori ai Transilvaniei, sunt chinuiți și împovărați cu nedreptăți de toată lumea, fie unguri, fie sași, așa de mult că, într-adevăr, soarta lor, când o cunoști, este foarte de compătimit". Tot cu prilejul acestei vizite a primit de la locuitorii provinciei aproximativ 19.000 de petiții, multe însă regizate, pentru a se crea imaginea „bunului împărat" în fața plebei. S-a interesat și dacă valahii sunt buni gospodari. I s-a răspuns că sunt și dintre aceștia dar, majoritatea sunt răi și leneși. Dacă însă tineretul ar fi educat în școli în spiritul bunelor moravuri și al credinței creștine, s-ar obține rezultate bune și valahii s-ar desprinde din starea de sălbăticie.

Istoriografia maghiară l-a acuzat pe Iosif al II-lea că a fost una dintre cauzele indirecte ale declanșării răscoalei lui Horea. Împăratul nu i-a iubit pe români, cu toate că le arăta o oarecare compasiune. Spirit pragmatic, s-a folosit însă de ei pentru a aduce la ascultare națiunile privilegiate din Transilvania, refractare reformelor sale. În anul 1783 a făcut cea de-a doua călătorie în Transilvania și Banat și s-a hotărât să desființeze iobăbia la fel cum procedase în alte regiuni al imperiului: Boemia, Moravia, Stiria, Carintia, Austria de Jos etc. În urma călătoriei nota: „Aici (în Transilvania n.n.) totul se sprijină pe vechile temelii: ură națională și religioasă, dezordine și intrigi, magistrați și autorități, apoi posesori (de moșii n.n.) care îl devorează pe supus. Toate acestea nu vor lua sfârșit niciodată, dacă nu se lecuiește acest rău din temelie, printr-o lovitură de sabie".

Conducătorul răscoalei de la 1784, Horea (Vasile Nicula Ursu) a călătorit de patru ori la Viena înainte de declanșarea evenimentelor (în anii 1779, 1780, 1782 și 1784). De trei ori a fost primit de împărat în audiență și i-a înmânat acestuia petiții. Tot de trei ori a fost însoțit în capitala imperiului și de Cloșca (Ioan Oargă). După ultima vizită la Viena a început agitația printre țăranii din Munții Apuseni. Decretul împăratului referitor la conscripția militară pentru întărirea regimentelor grănicerești a dat un aspect legal mișcării. Țăranii aserviți, majoritatea români, s-au grăbit să se înscrie în armată pentru a scăpa de

sarcinile feudale. Odată luați în evidență au refuzat să se mai supună nobililor. În aceste condiții guvernatorul Transilvaniei Samuel von Brukenthal a ordonat încetarea conscripției militare și reluarea îndeplinirii servituților feudale.

La 28 octombrie 1784 cel de-al treilea lider al răscoalei, Crișan (Marcu Giurgiu) făcea agitație la Brad, în zi de târg, și afirma în fața fruntașilor românilor că Horea s-a întors recent de la Viena cu poruncă de la împărat ca țăranilor să li se distribuie arme și să nu mai asculte de nobili. Le-a arătat o cruce de aur și o scrisoare primită de la împărat în acest sens.

Răscoala izbucnește la data de 1 noiembrie 1784 la Curechiu unde o patrulă nobiliară a încercat să-l aresteze pe Crișan. Țăranii s-au opus și au ucis doi subprefecți și un gornic iar ceilalți soldați au fost dezarmați și bătuți. A doua zi țăranii răsculați ezită să continue drumul spre Alba Iulia dar, Crișan îi incită spunând că are poruncă de la împărat să prade și să omoare nobili maghiari. Este momentul în care țăranii români, sălbatici și ignoranți, se dezlănțuie și, pe parcursul unei luni și jumătate, pradă și ucid. 80 de familii nobiliare au fost exterminate, inclusiv femei, bătrâni și copii. Timp de mai bine de o săptămână baronul Preiss, comandantul general al armatei imperiale din Transilvania, a ținut trupele în cazărmi, lăsând răscoala să se extindă și să ia amploare. Apoi, autoritățile au încercat să-i disperseze pe răsculați fără folosirea forței, încheind cu aceștia un armistițiu. La 26 noiembrie împăratul acordă amnistie generală celor care renunță la răscoală și se întorc în liniște în satele lor. S-au luat totuși măsuri ca răscoala să nu se propage și în Banat: s-au postat străji de-a lungul râului Mureș cu scopul de a-i opri și aresta pe suspecți.

Interesant este faptul că țăranii răsculați, marea majoritate ignoranți și analfabeți, au prezentat pe 13 noiembrie, nobilimii din Deva, un program de revendicări de inspirație iluministă: desființarea iobăgiei, împărțirea moșiilor feudale, plata impozitelor să se facă și de către nobili, până atunci scutiți de dări, numirea de funcționari în administrația Transilvaniei să se facă și din rândul românilor etc.

În cele din urmă, în fața exceselor răsculaților, Iosif al II-lea a dat ordin armatei imperiale să înăbușe răscoala, nu înainte de a-i incrimina pe nobilii maghiari pentru cele petrecute. În viziunea sa excesele nobililor și, cu deosebire servituțile feudale nereglementate și aplicate după bunul plac, au dus la răscoală. A refuzat însă să încredințeze autorităților locale din Transilvania anchetarea evenimentelor și l-a însărcinat cu acest lucru pe contele Anton Jankovich, omul său de încredere, aflat în acel moment în rândul înalților funcționari din Banat.

La mijlocul lunii decembrie 1784 răscoala era practic înăbușită. Pe 27 decembrie Horia și Cloșca sunt prinși. În momentul arestării Horea a scos din buzunarul de la piept un pachet de scrisori pe care le-a aruncat în foc, ele nemaiputând fi salvate de soldați. Gestul lui Horea i-a intrigat atât pe contemporani cât și pe istoricii de mai târziu. La 30 ianuarie 1785 a fost prins și Crișan.

Comisia prezidată de Anton Iankovich și-a început ancheta cu privire la cauzele răscoalei lui Horea pe 19 noiembrie 1784. Deoarece împotriva țăranilor arestați nu s-a folosit tortura, aceștia s-au dezvinovățit în masă, negând că ar fi comis acte de violență. S-au alăturat răscoalei din inerție, de teama amenințărilor altor răsculați sau pentru că li s-a spus că așa este porunca împăratului. Cei mai mulți, după un interogatoriu formal, au fost puși în libertate. Contele Jankovich prezenta periodic rapoarte împăratului despre mersul lucrărilor comisiei de anchetă. Maghiarii au protestat vehement față de indulgența comisiei chiar și referitor la țăranii dovediți cu martori ca jefuitori și criminali dar, fără rezultat. La 10 ianuarie 1785, după capturarea lui Horea și Cloșca, împăratul îi scrie contelui Jankovich să-i execute pe capii răscoalei dar, să dea dovadă de clemență față de țăranii răsculați. Cei care au comis atrocități să fie deportați, împreună cu familiile și bunurile lor mobile în Banat, iar restul să fie amnistiați fără a păți nimic. Capii răscoalei, Horea, Cloșca și Crișan au fost închiși la Alba Iulia, cu cătușe și în lanțuri, cu soldați de pază atât în afara cât și înăuntrul celulelor. Sunt ținuți separat pentru a nu putea comunica între ei. În afară de funcționarii admiși de Jankovich pentru a lua parte la interogatorii, nu se permite nimănui să ia legătura cu cei trei. Reprezentanții nobilimii locale în frunte cu baronul Kemény, comitele Albei Inferioare și Samuel von Brukenthal, guvernatorul Transilvaniei, au cerut să-și delege oameni pentru a fi martori la interogatorii dar, cererile le-au fost respinse chiar de împărat. Nu au primit nici măcar copii după consemnările interogatoriilor. Secretul în care s-au desfășurat ancheta și procesul dovedesc faptul că Anton Jankovich și comisia pe care o prezida la ordinul împăratului, aveau ceva de ascuns.

Interesantă este și atitudinea celor doi capi ai răscoalei, Horea și Cloșca, în timpul anchetei. Orice lider adevărat, de revoluție sau de răscoală, își asumă evenimentele pe care le-a provocat și la care a participat; chiar se mândrește cu ele. Cei doi însă au negat totul, de la început și până la sfârșit: nu știu pentru ce au fost arestați, nu au instigat și nu au luat parte la nicio răscoală, nu au transmis nimănui nici un ordin, n-au deținut nici un fel de documente de la împărat care ar fi ordonat ca țăranii să se răscoale, n-au aruncat în foc nicio hârtie atunci când au fost arestați etc. Cu toate că au fost aduși numeroși martori care declarau contrariul, Horea și Cloșca și-au menținut cu cerbicie declarațiile, instituind o adevărată conspirație a tăcerii. Interogatoriul lui Crișan a decurs însă după alt tipic. El și-a recunoscut participarea la răscoală; a organizat adunarea poporului de la Mesteacăn conform poruncii împăratului; poporul trebuia să meargă la Alba Iulia pentru a primi arme iar dacă maghiarii se împotriveau să-i prade și să-i omoare; a comandat pe răsculați împreună cu Horia și Cloșca; a scăpat însă răscoala din mână și nu a mai putut ține în frâu mulțimea dezlănțuită. Interogatoriul său s-a încheiat însă brusc fiindcă mai mulți membrii ai comisiei de anchetă s-au îmbolnăvit subit între 5 și 13 februarie, iar între timp Crișan se sinucide în

celulă. Mai mult ca sigur a fost ,,ajutat" în acest sens pentru a nu mai face și alte dezvăluiri. Horea a cerut să fie dus la Viena în fața împăratului pentru a se dezvinovăți dar, acest lucru i-a fost refuzat iar cererea sa nu a fost consemnată în procesul verbal al interogatoriului. La 25 februarie Horia și Cloșca au fost condamnați la moarte prin zdrobire cu roata, iar la 28 februarie 1785 sentința a fost executată la Alba Iulia în fața a câteva mii de țărani aduși din mai multe localități. O companie de tobosari a bătut din tobe pe perioada execuției pentru a acoperi eventualele defecțiuni de ultim moment a celor doi.

Din punctul de vedere al împăratului răscoala și-a atins scopurile căci, pe data de 22 august 1785 a semnat patenta pentru desființarea iobăgiei în Transilvania. Speriată de evenimentele din anul anterior, nobilimea maghiară nu s-a mai împotrivit. Pe fondul Revoluției franceze de la 1789, patenta a fost revocată la moartea lui Iosif al II-lea. Cei trei capi ai răscoalei au fost însă sacrificați, Crișan pentru că nu a păstrat secretul operațiunii, iar ceilalți doi pentru că nu au putut ține în frâu mulțimea dezlănțuită. Nobilii trebuiau doar speriați pentru a accepta reformele împăratului și nu uciși în masă. Conform statisticilor oficiale, în timpul răscoalei au fost uciși 148 de nobili, aproximativ 450 de țărani și 11 soldați. Execuția publică a lui Horea și Cloșca era menită și să consoleze oarecum nobilimea transilvăneană pentru pierderile suferite.

Intelectualitatea română din Ardeal în frunte cu reprezentanții Școlii Ardelene nu a luat parte la răscoala lui Horea, ba chiar a condamnat-o. Răscoala a fost în ochii acesteia ,,un act nefericit" care a aruncat o umbră asupra națiunii române în ascensiune. Abia în apropierea Revoluției de la 1848 răscoala lui Horea a fost reabilitată și văzută de români ca antemergătoare. Mai apoi s-a țesut în jurul ei o întreagă mitologie națională, trecându-se însă sub tăcere aspectele oculte.

Bibliografie:

Bernath Mathias, *Habsburgii și începuturile formării națiunii române*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1994.

Bianu George, *Din dosarele marilor procese politice,* București, Editura Politică, 1972.

Georgescu-Buzău, Șerban Constantin, *Răscoala de la 1784 din Transilvania de sub conducerea lui Horea, Cloșca și Crișan,* Editura Politică, București, 1974.

Lăzărescu A. Dan, *Românii în francmasoneria universală,* Editura Centrul național de studii francmasonice, București, 1997.

Neumann Victor, coordonator, *Istoria Banatului. Studii privind particularitățile unei regiuni transfrontaliere,* Ediția a II-a, Editura Academiei Române, București, 2016.

Oppenheim Walter, *Europa și despoții luminați,* Editura ALL, București, 1998.

Pop Ioan-Aurel, Bolovan Ioan, *Istoria Transilvaniei*, Editura Eikon, Cluj-Napoca, 2013.

Prodan David, *Răscoala lui Horea,* vol. I-II, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1979.

Prodan David, *Supplex Libellus Valachorum. Din istoria formării națiunii române*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1984.

Tóth I. Zoltán, *Primul secol al naționalismului românesc ardelean. 1697-1792*, Editura Pythagora, 2001.

TEOREMA LUI PITAGORA

Prof. GABRIEL BUZATU

Teorema lui Pitagora este una dintre cele mai cunoscute teoreme din geometria euclidiană, constituind o relație între cele trei laturi ale unui triunghi dreptunghic. Teorema lui Pitagora afirmă că în orice triunghi dreptunghic, suma pătratelor catetelor este egală cu pătratul ipotenuzei (latura opusă unghiului drept). Teorema poate fi scrisă sub forma unei relații între cele trei laturi a, b și c, câteodată denumită relația lui Pitagora: unde c reprezintă lungimea ipotenuzei, iar a și b lungimile celorlalte două laturi ale triunghiului.

$a^2 + b^2 = c^2$

Această teoremă a primit numeroase demonstrații - probabil cele mai multe dintre toate teoremele din matematică. Acestea sunt foarte diversificate, incluzând dovezi atât geometrice cât și algebrice, cele mai vechi datând de acum mii de ani. Teorema poate fi generalizată în diferite moduri, inclusiv prin referire la spațiile multidimensionale, spațiile neeuclidiene, triunghiuri care nu sunt dreptunghice sau chiar figuri care nu sunt triunghiuri, ci spațiale.

Teorema lui Pitagora este considerată un punct de interes în afara matematicii, constituind un simbol al incomprehensibilității matematice, al misterului, sau al puterii intelectuale; abundă referințele populare din literatură, muzică, teatru, sau artă.

Deși teorema i se atribuie astăzi filozofului și matematicianului grec antic Pitagora, care a trait în secolul al VI-lea î.Hr., se știe că a fost cunoscută de mai multe civilizații de-a lungul timpului: indienii antici, asiro-babilonienii, egiptenii antici, chinezii antici și alții.[7]

Acest subiect poate fi împărțit în trei: cunoașterea tripletelor pitagoreice (seturi de câte trei numere întregi care reprezintă lungimile laturilor unui triunghi dreptunghic), cunoașterea teoremei propriu-zise și cunoașterea unor demonstrații.

Tripletele pitagoreice sunt cunoscute de foarte mult timp, ele fiind folosite pentru construirea unui unghi drept în condiții practice: o sfoară este marcată cu noduri aflate la anumite distanțe; formând din ea un triunghi (de exemplu de laturi 3, 4 și 5), acel triunghi va fi dreptunghic - metoda poate fi folosită de exemplu pentru a monta vertical catargul unui vas pe mare.

Monumente megalitice de acum 6000 de ani (în Egipt) sau 4500 de ani (în Insulele Britanice) conțin triunghiuri dreptunghice cu laturi de lungimi numere întregi[8], dar aceasta nu înseamnă neapărat că cei care le-au construit cunoșteau teorema. De asemenea, scrieri vechi din Regatul Mijlociu Egiptean și din Mesopotamia menționează triplete pitagoreice.

Sulba Sutra lui Baudhayana, scrisă în secolul VIII î.Hr. în India, conține o listă de triplete pitagoreice descoperite algebric, un enunț al teoremei, precum și o demonstrație pentru un triunghi dreptunghic isoscel.

Sulba Sutra lui Apastamba (circa 600 î.Hr.) conține o demonstrație numerică a cazului general, calculând arii. Unii cercetători susțin că

de aici s-ar fi putut inspira Pitagora, în timpul călătoriei sale în India.

Pitagora (aproximativ 580 î.Hr. - 495 î.Hr.) a folosit metode algebrice pentru a construi triplete pitagoreice, conform lui Proclus. Acesta a scris însă între anii 410 și 485 d.Hr., adică 9 secole mai târziu. După Sir Thomas L. Heath, teorema nu i-a fost atribuită lui Pitagora timp de cinci secole după perioada în care acesta a trăit. Totuși, atunci când autori cum ar fi Plutarh și Cicero au vorbit despre teoremă ca fiind „a lui Pitagora", au făcut-o ca și cum acesta era un lucru binecunoscut și de necontestat.

În jurul anului 400 î.Hr., conform lui Proclus, Platon a dat o metodă de a determina triplete pitagoreice care combină algebra și geometria. Există o infinitate de astfel de triplete,forma lor generală fiind $x=2uv$, $y=u^2-v^2$, $z=u^2+v^2$, unde u și v sunt numere naturale oarecare, cu $u>v$. După aproximativ 100 de ani, Euclid a dat în cadrul lucrării Elemente prima demonstrație axiomatică a teoremei.

Scris între 500 î.Hr. și 200 d.Hr., textul chinezesc Chou Pei Suan Ching (周髀算经) conține o demonstrație vizuală a teoremei.

De fapt, nu numai că nu se poate ști cine a descoperit teorema, dar cercetătorii nu se pot pune de acord nici în privința întrebării dacă a fost descoperită o singură dată, ori independent în istorie de către mai multe civilizații.

Teorema este valabilă doar în geometria euclidiană, de aceea orice demonstrație folosește (uneori indirect sau mai puțin vizibil) axioma lui Euclid.

* * *

PEDAGOGIA ÎNTRE ȘTIINȚĂ ȘI HAR

Prof. LĂCRĂMIOARA BARON

Din punct de vedere etimologic, termenul de pedagogie derivă din cuvântul grecesc *paidagôgia* (de la pais, paidos = copil şi agôge = acţiunea de a conduce) semnificând coordonarea copilului în vederea dezvoltării armonioase cognitiv, motor și psihocomportamental.

Statutul de ştiinţă îi este asigurat de totalitatea legilor, principiilor referitoare la educaţie, iar cu ajutorul acestora sunt explicate fenomenele şi procesele educative.

Pedagogia se ocupă cu ceea ce este, cu ceea ce trebuie să fie şi cu ceea ce se face.

Educaţia este activitatea de disciplinare, cultivare, civilizare şi moralizare a omului, iar scopul educaţiei este de a dezvolta în individ toată perfecţiunea de care este susceptibil, cea mai bună versiune socială a acestuia. Aici intervine arta, priceperea, răbdarea și harul educatorului.

Am ales să prezint unul dintre stilurile pedagogice care, după părerea mea, valorifică maximal calitățile educatorului ce ridică științele educației la nivel de artă – educația Montessori.

Educația Montessori, un stil de predare foarte specific, se concentrează pe cinci domenii cheie ale dezvoltării copilului: viață practică, matematică, materiale senzoriale, cultură și limbă. Această metodă pedagogică se bazează pe adunarea experienței personale și pe învățarea independentă. Deviza „Ajută-mă să fac singur!" este în mare parte ceea ce îi ghidează pe copii și educatori, aceștia din urmă intervenind doar într-o manieră îndrumătoare și bine punctată.

Acest tip de educație se distinge de metodele de predare convenționale în special datorită faptului că este individual, adaptat pentru caracteristicile și preferințele fiecărui copil în parte, creându-se un conținut adecvat de învățare în funcție de abilitățile sau interesele sale.

Pedagogia Montessori se bazează pe munca liberă, predarea deschisă și pe învățarea prin proiecte, folosindu-se materiale speciale, care susțin dezvoltarea independentă. În acest fel, fiecare copil va ține cont de propriul ritm de învățare. Acest lucru se bazează pe faptul că Dr. Maria Montessori, cea care a dezvoltat această metodă la începutul secolului al XX-lea, a înțeles că micuții învață cel mai bine atunci când pot alege singuri ceea ce vor să studieze.

Stilul Montessori este diferit de modelele clasice, chiar și atunci când vine vorba despre sala de clasă. Într-un spațiu Montessori, există stații cu diferite activități, în care copiii se pot implica pe tot parcursul zilei, iar profesorul doar oferă asistență, explicând lucrurile. Pe scurt, este orientat holistic spre copil, promovând dezvoltarea emoțională, intelectuală, socială și fizică a acestora.

Nu există atât de mulți părinți sau profesori care să susțină din toată inima pedagogia Montessori, în mare parte pentru că în România nu există foarte multe grădinițe sau școli care să accepte această metodă de predare. Însă, cei care au avut o legătură cu acest stil de predare, au înțeles că aduce numeroase avantaje și beneficii atât copiilor, cât și părinților.

Prin urmare, iată care sunt cele mai importante avantaje ale metodei Montessori:

- **Învățarea independentă**

Accentul se pune în mare parte pe învățarea independentă, ceea ce face ca o sală unde se predă această metodă să fie cu totul diferită de cea obișnuită: se folosește multă lumină naturală, există foarte mult spațiu disponibil și se dorește crearea unui mediu frumos și accesibil pentru învățare. Copiii pot alege și folosi lucrurile care se potrivesc abilităților lor, în acest fel progresând ca indivizi.

- **Dezvoltarea abilităților sociale**

Copiii sunt fascinați de ceea ce fac ceilalți colegi, iar gruparea pe diferite categorii de vârstă în același mediu le permite acestora să învețe unii de la alții, dezvoltându-și abilități sociale, precum integrarea sau acceptarea.

- **Independența – o prioritate absolută**

Educația Montessori este utilă pentru dezvoltarea unei game mari de abilități. Deoarece învățarea se autodirecționează, copiii pot experimenta sentimentul de independență mult mai repede, iar astfel își pot dezvolta încrederea în propriile abilități, ceea ce nu se întâmplă în cazul metodei de predare tradiționale.

• **Dezvoltarea unei relații pozitive cu învățarea**

Această metodă promovează dragostea de a învăța, iar acest beneficiu se extinde de-a lungul întregii vieți, devenind un aliat al fiecărei etape a educației, inclusiv formarea sau viața profesională.

• **Perfectă pentru copiii cu nevoi speciale**

La început, Maria Montessori a folosit metoda pentru copiii cu nevoi speciale și cu dizabilități intelectuale. Aceștia au fost integrați într-un grup de prichindei de vârste diferite, ceea ce nu a pus presiune asupra lor că nu pot ține pasul cu colegii. Mai mult, în sala de clasă s-a creat un mediu de învățare sigur și stabil, care permite educația personalizată.

Dezavantajele metodei Montessori

Chiar dacă educația Montessori are numeroase avantaje, totuși ea nu este lipsită de dezavantaje, iar printre acestea se pot enumera:

- costurile mult mai mari, datorită materialelor de învățare mult mai scumpe. Părinții care vor să includă acest stil de educație în viața copiilor lor pot totuși să cumpere diverse cărți de cultură generală și despre educația Montessori, pentru a afla cum pot folosi diverse materiale și idei în viața de zi cu zi.

- independența nu este totul, iar această mentalitate extrem de valoroasă poate îngreuna lucrul în echipă sau sub o autoritate strictă.

- structura unei clase Montessori poate fi intimidantă, unii copii preferând un mediu de clasă cu mese și scaune aliniate, care le oferă senzația unui spațiu ordonat, sigur și cu o oarecare rutină.

Probabil că metoda Montessori acoperă original și aplicat nevoile copilului de vărstă mică și medie orientându-l spre descoperirea propriei personalități și spre cultivarea abilităților care-l vor conduce spre viitoarea carieră.

Consider că pedagogia Montessori poate fi aplicată cu succes și la clasele de gimnaziu sau de liceu într-o formă de educație deschisă în care accentul să se pună pe valorizarea fiecărui elev astfel încât el să poată deveni cea mai bună versiune umană, socială, intelectuală și emoțională a sa.

Harul și știinta educatorului vor fi fost împlinite și răsplătite magistral.

Bibliografie:

Cucoş Constantin. (2006). Pedagogie. Bucureşti: Editura Polirom.

Drăgan Ion; Nicola Ioan. (1995). Cercetare psihopedagogică. Târgu-Mureş: Editura Tipomur.

Herbart J. F. (1976). Prelegeri Pedagogice. Bucureşti: Editura Didactică şi Pedagogică.

Jinga Ioan; Istrate Elena. (2008). Manual de Pedagogie. Bucureşti: Editura All.

Kant Imanuel. (1992). Tratat de Pedagogie. Religia în limitele raţiunii. Iaşi: Editura Agora.

Mialaret Gaston. (1981). Introducere în pedagogie. Bucureşti: Editura Didactică şi Pedagogică. Ministerul Educaţiei şi Învăţământului, Institutul de Cercetări Pedagogice şi Psihologice. (1979).

Dicţionar de Pedagogie. Bucureşti: Editura Didactică şi Pedagogică.

Nicola Ioan. (1994). Pedagogie Şcolară. Bucureşti: Editura Didactică şi Pedagogică.

Planchard Émile. (1992). Pedagogia şcolară contemporană. Bucureşti: Editura Didactică şi Pedagogică.

STRESUL DIN TIMPUL EXAMENELOR

Prof. ALINA ULEU

Stresul este fi un concept dificil de explicat, reprezentând stimulul sau amenințarea care cauzează anxietate și îngrijorare sau poate răspunsul pe care o amenințare îl cauzează.

Stresul cauzat de examene se încadrează în seria fobiilor sociale, după cum afirmă, în urma unor studiiștiințifice, Asociația Americană de Psihologie. Elevii privesc adesea examenele ca pe o amenințare, care declanșează răspunsuri de ordin psihologic și fiziologic.

Elevilor, oricând de temeinic ar fi pregătiți pentru examene, li se întâmplă ca în momentul desfășurării unui examen să nu dea randamentul dorit, neobținând nota pe care cred că o merită. Presiunea resimțită de elevi, exercitată de școală, de părinți sau de propriile expectanțe sunt cele mai frecvente surse ale stresului din timpul examenelor. Una dintre sursele stresului din timpul examenelor ar fi slaba relevanță managementul gestionării emoțiilor în școli (sunt puține ore alocate acestui compartiment, a consta și în neacordarea unei constând preponderent în oferirea de informații, nu în aplicarea concretă a unor tehnici de gestionare a emoțiilor/a stresului).

De maximă importanță în gestionarea emoțiilor este găsirea unui echilibru și derularea unei rutine sănătoase, cu efecte pe termen lung. Și aici pot interveni eficient toți factorii implicați în educarea elevilor: părinți, profesori, colegi. Nedepistat și netratat la timp, stresul cauzat de examene poate duce la stări de anxietate și, mai grav, de panică.

Cel mai frecvent mecanism de autoapărare în situații de stres este **reprimarea**, care constă în lipsa conștientizării emoțiilor negative, efectiul fiind neexprimarea acestora. Răspunsul corpului la stres este unul complex, care activează sistemul nervos și endocrin.

Printre simptomele stresului cauzat de examene se numără:

- pulsul mărit;
- senzația de gură uscată;
- neliniștea, agitația;
- dificultățile de respirație;
- senzația de apăsare în piept
- durerile de cap și de stomac;
- transpirația excesivă;
- dispoziția proastă;
- tulburările de somn;
- confuzia sau senzația de “minte goală” în timpul examenelor.

Reacția la stres este un răspuns firesc, modalitate a organismului de aautoprotecție în fața unui pericol perceput. De asta și apar acele modificări de ordin fiziologic, fiindcă organismul se pregătește de **luptă** (*fight response*) sau de **fugă** (*flight response*) în raport

cu pericolul perceput. Deci corpul se activează nu doar în fața unui pericol fizic, ci și în cazul unui amenințări psihologice, așa cum este perceput un examen.

De aceea trebuie înțeles acest mecanism pe care fiecare om îl are instalat în corpul său de la natură. Și trebuie să-ți găsești echilibrul, fiindcă stresul în exces poate influența performanța. Însă stresul are și un efect benefic, fiind o reacție utilă în menținerea motivației și a concentrării.

Pentru o eficientă gestionare a stresului, important este ca elevul să-și urmărească reacțiile, să monitorizeze și să stabilească ce activități și ce rutine sunt utile, să identifice ce program corespunde felului său de a fi. Astfel elevul deprinde a-și gestiona nivelul de stres astfel încât toată munca depusă în pregătirea pentru un examen să nu fie compromisă, iar bunăstarea psihică să nu fie afectată.

Iată câteva **sugestii de gestionare** a stresului în pragul examenelor:

1. ALIMENTEAZĂ-TE ȘI HIDRA-TEAZĂ-TE!

Acest deziderat poate fi ușor de îndeplinit prin hidratare corespunzătoare (cu apă potabilă sau ceaiuri cu efect tonic) și printr-o alimentație sănătoasă (bazată de vitamine și proteine - avocado, portocale, banane, broccoli, pepene galben, ouă, carne de pui și de pește - ton, somon, semințe de in, germeni de grâu, orezul brun, legume cu frunze verzi, soia, kefir etc.), care să stimuleze intelectul.

2. DORMI SUFICIENT!

Un somn odihnitor - de 6-8 ore - ajută informația să se sedimenteze. Creierul se odihnește, fiind pregătit pentru o nouă zi de învățare.

3. RELAXEAZĂ-TE!

O tehnică eficientă de relazare este respirația conștientă: inhalarea de aer, adânc, până se umplu cu aer plămânii, și expirația completă; se repetă această tehnică câteva minute, recomandată fiind, simultan, alungara oricărui gând, fie el pozitiv sau negativ.

Se poate asculta și muzică, însă nu se recomandă o linie melodică agitată, și una liniștitoare, ambientslă (cum ar fi tril de păsărele, susurul apelor).

Și plimbările în mijlocul naturii au efecte benefice, departe de stresul fonic al centrului orașului: explorează atent peisajul din jur, ascultă trilul păsărelelor, umple-ți plămânii cu aerul oxigenat, relaxant.

4. PLANIFICĂ-ȚI TIMPUL DE ÎNVĂȚARE!

Întocmește un orar prin care să îți stabilești disciplinele pentru care intenționezi să te pregătești și timpul alocat pentru realizarea sarcinilor de lucru. O planificare riguroasă a timpului și respectarea programului de lucru îți va da siguranță și echilibru, acoperind toate cerințele specifice unei evaluări compleze, cum este bacalaureatul.

CREAȚII LITERARE ALE ELEVILOR

REGRETUL UNUI SIMPLU ELEV…

ALESSIA-DENISA SICHERLE

Clasa a XII-a A

Uitându-ne cu tristețe în urma și dându-ne seama că suntem doar călători in aceasta lume, trebuie să învățăm să luăm în serios toate momentele care ne-au aratat cu adevărat că viața e mult mai dificilă decât pare.

Un capitol important din viața unui adolescent este perioada ciclului liceal, în care acesta este în culmea fericirii, negândindu-se la ce îl va aştepta…

SENTIMENTE NEDESCRISE:

In toamna anului 2018, am păşit cu încredere și speranța in curtea ***LICEULUI TEHNOLOGIC DE SILVICULTURA ȘI AGRICULTURA „CASA VERDE" Timișoara,*** *eram foarte sigură pe mine și pe ceea ce-mi doresc cu adevărat de la viață. Eram fericită că visul meu s-a împlinit și pot studia şi explora tot ceea ce ține de domeniul pe care vreau să-l urmez o viață întreagă. și încă una - dacă as putea…*

CADRE DIDACTICE, DIRIGINTE ȘI COLEGI:

Intrând in curtea liceului, am văzut o grămada de copii fericiți de revederea cu ai lor colegi și-mi imaginam că așa voi fi și eu la fiecare început de an școlar. Într-un final, mi-am cunoscut dirigintele care urma ca pentru 4 ani să fie sprijinul meu din toate punctele de vedere și colegii care urmau să-mi fie o a doua familie. Am cunoscut și acei oamenii minunați, profesorii, care ne-au primit cu atâta caldură sub aripa lor, foarte nerăbdători de a ne învața lucruri noi, atât despre viața de zi cu zi, cât și despre materiile pe care ei le predau, văzându-se în ochii lor bucuria că în acest liceu a venit o noua generație de adolescenți.

REGRETUL UNUI SIMPLU ELEV:

Uitându-ma in spate, mi-am dat seama că acești ani au trecut prea repede şi că n-am prețuit deloc aceste momente. Îmi va fi dor de toți acești oameni minunați care au făcut parte din viața mea timp de 4 ani. Acum orice suspin și lacrimă pe care o vars gândindu-mă că trebuie sa părăsesc aceasta clădire nu-mi sunt de folos. Regret amarnic că n-am fost conștientă și că m-am lăsat dusa de val, realizând abia acum că timpul trece și tac. Nu voi uita niciodată amintirile ce mă leagă de acest liceu, încercând ca pe viitor sa fac tot posibilul de a mă intoarce in acest loc pe care-l pot numi acasă.

În această perioadă am învățat cine sunt cu adevărat și ce pot, m-am maturizat și am crescut sub ochii persoanelor din acest liceu, am fost încurajată de cele mai multe ori să spun lucrurilor pe nume și am fost motivată să fac mereu ceea ce-mi place.

Regretul cel mai mare al meu este ca n-am arătat de fapt tot ce pot și că am neglijat școala in marea majoritate a timpului, nerealizând că mai târziu mă va costa.

Acum scriu aceste rânduri înaintea examenului de bacalaureat; frica mă cuprinde din toate părțile, stresul devine din ce in ce mai mare, lăsându-se cu nopții nedormite, Sper ca voi să fiți încrezători și să nu vă dati bătuți, pentru că nimic nu e imposibil. Tot ce-mi rămâne de făcut este să mă pregătesc cât timp voi mai avea și sper să fie totul bine.

Poate când voi citiți aceste rânduri voi avea bacul luat, bucurându-mă de viața de student pe care o doresc asa mult.

Vă doresc succes in viață și visele voastre să devină realitate!

Apreciați momentul, pentru că într-o zi va fi doar o amintire…

Nu vă dați bătuți și luptați pentru visele voastre ca să puteți avea viața pe care o doriți, și, pe viitor, numele vostru să fie recunoscut!

Regret…
"Au trecut și orele și zilele și anii
Au trecut toate în grabă…
Și nu vom putea spune iar:
Ne revedem la toamnă!"

ELEVII LICEULUI TEHNOLOGIC DE SILVICULTURĂ ŞI AGRICULTURĂ „CASA VERDE" LA TEATRU

Prof. CLAUDIA PAŞCA-CUMPĂNAŞ

În lunile mai şi iunie ale acestui an şcolar, zeci de elevi din unitatea noastră şi unii profesori au mers la teatru gratuit, prin proiectul ROSE. Unii copii au fost intr-o sală de teatru pentru prima dată, alţii au revenit cu bucurie şi drag pentru arta teatrală. Cert este că toţi au văzut în aceste ieşiri culturale un lucru pozitiv în cotidianul lor, ceva ce îşi doreau să se repete.

Au fost achiziţionate bilete la 8 piese de teatru.

Iată câteva recenzii despre aceste spectacole de la elevii noştri:

Vârgă Georgiana din clasa a IX-a B, o mare iubitoare de teatru, care nu a ratat nicio piesă:

Prin proiectul ROSE, am avut ocazia de a merge la mai multe piese de teatru gratuit. Toate au fost fantastice, nu am ratat nici una şi as dori să fac câteva recenzii la fiecare dintre ele.

1. Povestea acelor oameni care într-o seară s-au adunat în jurul unei mese

Pe data de 10 mai 2022 am fost la această piesă incredibil de emoţionantă. Fiul rătăcitor se întoarce de la Londra, unde nu avusese deloc o viată uşoară (îşi cheltuise toţi banii pe ţigări, droguri şi băutură), drept urmare fusese nevoit să se mute într-un apartament minuscul. Vine în ţară chemat de tatăl său. Nu ştie exact de ce, însă vine. Se face o masă mare de familie, la care, pe lângă cei doi părinţi şi fiul rătăcitor, mai participă şi sora mai mică a acestuia (o depresivă care are nevoie de ajutor), sora tatalui împreună cu noul ei prieten şi bunica.

Ies la iveală poveştile vechi din familie, se fac anunţuri importante, totul învârtindu-se în jurul tatătlui. Totul este, de fapt, despre el. Şi bun şi rău. Finalul piesei este surprinzător, emoţionant până la lacrimi.

Mi-a plăcut foarte mult această piesă de teatru. Este o poveste românească autentică, despre o familie complet disfuncţională, condamnată la nefericire şi ghinion.

2. Sunt o babă comunistă

Pe 27 mai am fost pentru prima dată la o piesă de teatru în care se interacţiona cu publicul. O poveste tragi-comică, cu mult umor şi multă luciditate, care pune în discuţie dilema de viaţă a unei generaţii întregi şi oferă, dincolo de umor, de muzică şi de lumină, un moment de reflecţie şi de reală comunicare pe un subiect care, de obicei, acutizeaza relaţiile dintre oamnei, chiar între membrii aceleiaşi familii.

S-a interacţionat cu publicul într-un mod direct, noi fiind publicul care se uita la o emisiune pe nume „Cineva. Cândva".

3. Anna Karenina

Pe data de 29 mai am fost la această piesă, care este povestea unei metamorfoze. Înconjurată de oameni captivi în dileme morale ale unei societăţi îngheţate în nemişcare, Karenina porneşte, cu o conştiinţă trează, pe un drum care o poartă înspre spaţiile necunoscute, obscure, înspre tenebrele distructive ale fiinţei sale.

4. M-am hotărât să devin prost

În 31 mai 2022 am avut parte de o piesă de teatru foarte adevarată şi foarte asemănătoare zilelor de azi. O poveste plină de haz, fiind dincolo de aspectul autobiografic, o întâlnire fascinantă cu psihicul omului.

5. Disney: Beauty and the beast

Primul meu musical, în data de 2 iunie. A fost incredibil de frumos! Baletul ce dansa pe scenă, actorii cu reprezentaţia lor, corul, costumele, totul. Belle şi Bestia demostrează că iubirea adevărată învinge orice obstacol, trece dincolo de bariera celor cinci simţuri şi că încrederea este ceva ce se învaţă.

6. Freak Show

Pe data de 5 iunie, am fost la o piesă jucată şi regizată de Florin Piersic Jr, plină de inteligenţă, sensibilitate şi umor. Această piesă invită publicul să descifreze harta inteioară a unui artist autentic.

7. Zorba grecul

Pe data de 7 iunie 2022, am vizionat o piesă adaptată după cartea cu acelaşi titlu, scrisă de Nikos Kazantzakis, bazată pe fapte reale. Este povestea unei comunităţi de pe o insulă grecească unde Zorba şi tânărul său patron vin pentru a deschide o mină. Doar că viaţa pe insula grecească nu este atât de idilică precum e prezentată în broşurile de călătorie.

8. Proştii sub clar de lună

Ultima piesă de teatru la care am mers prin proiectul ROSE, în data de 21 iunie 2022. O poveste simplă, dar care te captează.

În concluzie, toate piesele au fost foarte frumoase, iar eu, trebuie să recunosc, că m-au inspirat foarte mult şi m-au făcut să descopăr pasiunea pentru teatru. Acum visez să devin actriţă şi să joc pe marile scene ale României.

EXCURSII TEMATICE LA LUNCA MUREȘULUI PRIN PROIECTUL ROSE

PRIMA EXCURSIE - 01 IUNIE 2022

Prof. ALINA ULEU

În cadrul proiectului ROSE (Romanian Secondary Education Project) a fost prevăzută și finanțarea unor excursii tematice pentru elevii din grupul-țintă. Având în vederea pandemia prelungită, a fost imposibilă organizarea și desfășurarea acestora până în acest an școlar. Drept care, o dată ridicate restricțiile, echipa de proiect a organizat două excursii tematice, cu scopul de a lărgi orizontul cunoașterii regiunii elevilor din proiect.

Prima excursie s-a desfășurat pe 01.06.2022, cu elevii claselor a XI-a și a XII-a. A fost un prilej propice relaxării mai ales a elevilor de clasa a XII-a, urmând să intre în examinările de tip bacalaureat. Traseul excursiei a fost în Regiunea Vest, în județul Arad.

Prima oprire am făcut-o la Mănăstirea Bodrog, ocazie pentru elevi să viziteze un centru

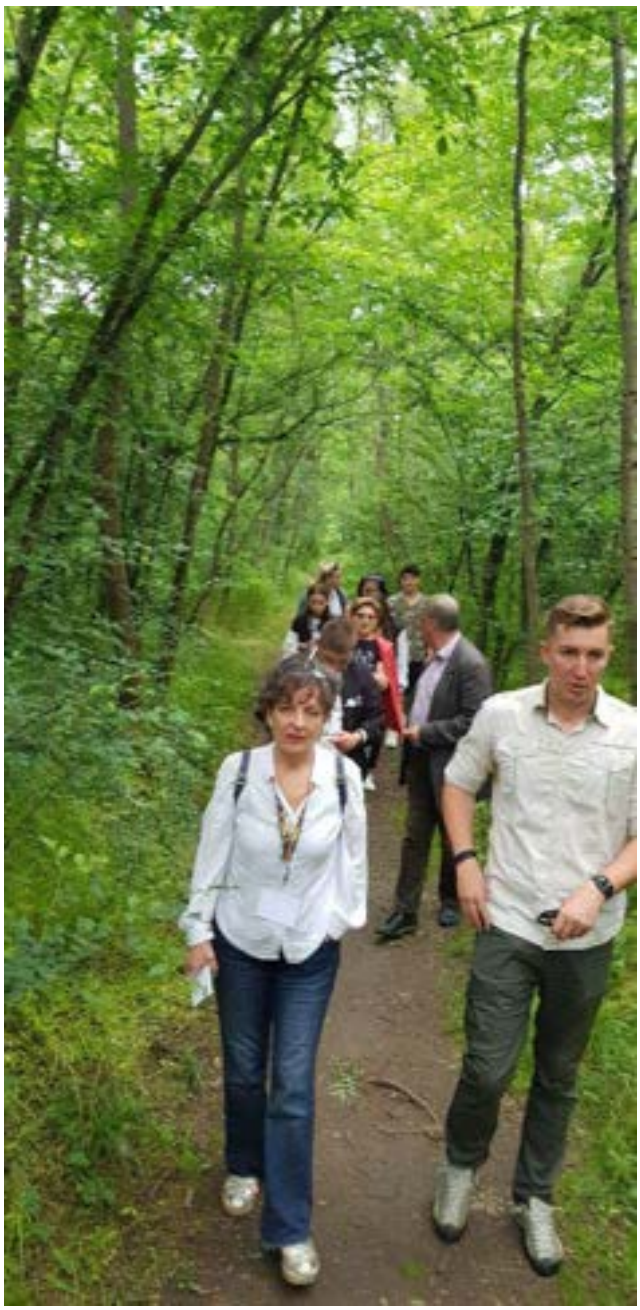

mănăstiresc de cult creștin-ortodox. Au fost impresionați atât de arhitectura specifică și de obiectele de cult, cât și de peisajul extraordinar, plin de culoare și parfum.

Ne-am oprit la centrul de vizitare de la Ceala, prilej de a admira frumusețea pădurii, bucurându-ne de răcoarea și de parfumul de tei. Aici am fost primiți cu deosebită căldură, gazdele prezentându-ne. Printr-un material video, importanța Parcului Natural Lunca Mureșului în ecosistemul regiunii de Vest a României, fauna și flora diversificate, specii protejate prin lege.

Apoi a urmat orașul Pecica. Elevii au fost impresionați de modul de amenajare a spațiului verde aflat de o parte și de alta a șoselei. Ne-am oprit la Centrul de vizitare de la Pecica, numit impropriu Ferma de bivoli (datorită celor câteva capete de bivoli care se scăldau într-o baltă, mulțumiți de tratamentul personalului și admirat de mulțimea de copii care desfășurau o mulțime de jocuri antrenante).

Centrul de Vizitare a fost amenajat pe o fostă groapă de deșeuri, prin accesarea de fonduri europene. În mijloc tronează impresionanta clădire care definește centrul, având o arhitectură science-finction: arhitectul Claudiu Ionescu a realizat-o inspirându-se dintr-o sculptură a lui Constantin Brâncuși, *Miracolul*. Centrul de vizitare seamănă cu prora unui vapor, având plasat în față un ceas care indică ora după cum cade umbra vârfului ”*vasului*”. Ineditul clădirii constă în faptul că valorifică apa pluvială pentru consum interior, fiind folosită ca apă menajeră. Clădirea este prevăzută cu panouri fotovoltaice care asigură necesarul de energie electrică. În interior am regăsit proiectoare tridimensionale (3D), ecrane mari cu touchscreen. Și, surprinzător, în interior se află și o bicicleta cu ecran care afișează, în funcție de viteza pedalării, informații despre localitate și centru.

Aleile din interiorul spațiului verde erau frumos amenajate, ici și colo găsindu-se bănci pentru odihna vizitatorilor.

După vizitarea centrului, am beneficiat de o binemeritată masă de prînz la un restaurant mic și cochet din centrul orașului Pecica.

Plecând din Pecica, ne-am oprit în centrul orașului Arad, aflat în plină sărbătoare de 1 Iunie. Ne-am oprit în fața Primăriei, unde am făcut poze cu ornamentele pregătite pentru 1 Iunie, după care ne-am răcorit cu un suc rece și o înghețată aromată.

Ne-am continuat drumul către Mănăstirea Maria Radna, fiind impresionați de arhitectura măreței biserici catolice.

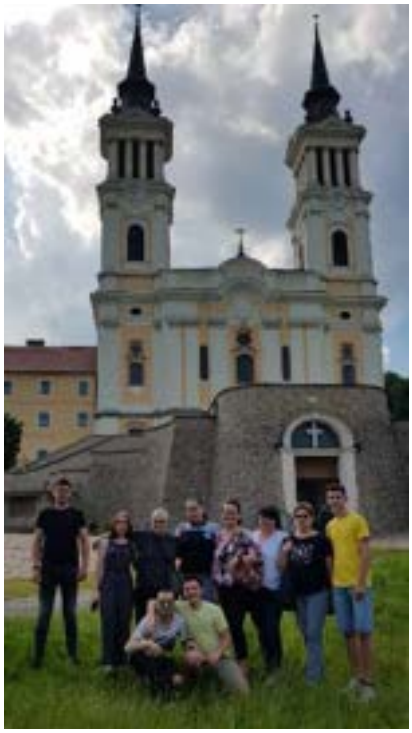

.... și, ajungând în jurul orei 18 la Timișoara, ne-am ospătat cu un gustos meniu și un suc rece de la McDonald´s.

Și iată cum, beneficiind de finanțare prin intermediul ROSE, am reușit să facem o ieșire în frumoasa regiune Vest, pentru a mai ieși din rutină și a mai afla modul de viață al celor din regiune. Și, mai important, am reușit să oferim o excursie multor elevi care altfel nu ar fi reușit să beneficieze de asemenea bucurie, resursele lor financiare fiind limitate.

A DOUA EXCURSIE - 18 IUNIE 2022

Prof. CLAUDIA PAŞCA-CUMPĂNAŞ

În data de 18 iunie 2022 am organizat cea de-a doua excursie tematică, finanţată prin proiectul ROSE, pentru elevii claselor IX-X din şcoala noastră. 43 de elevi au beneficiat de acestă excursie, precum şi 6 cadre didactice însoţitoare: prof. Balint Alina, prof. Baron Lăcrămioara, prof. Buzatu Gabriel, prof. Munteanu-Iorga Ionuţa, prof. Kovacs Alina şi prof. Paşca-Cumpănaş Claudia.

Itinerariul a fost: Mănăstirea Bodrog, Arad, Lunca Mureşului cu Centrul de vizitare Ceala, rezervaţia de bivoli de la Pecica. Foarte interesantă a fost vizita în padurea Ceala. Centrul de vizitare Ceala este localizat în extremitatea estică a ariei protejate, la aproximativ 5 km de centrul Municipiului Arad. Centrul de Vizitare Ceala este una dintre primele clădiri de acest gen din România și are ca obiectiv oferirea de informații despre Parcul Natural Lunca Mureșului, punând astfel în evidență unicitatea și frumusețea naturii din această zonă. Centrul de Vizitare, denumit Ceala după pădurea în care este construit, a fost finalizat în 2007, iar din anul 2013 oferă o expoziție interactivă. El este, totodată, gazda mai multor evenimente și activități în aer liber, îndrumă turiștii către atracțiile din parc și constituie locul perfect pentru a realiza cu elevii și studenții activități educative despre natură. Tocmai de aceea, am decis (o parte dintre noi) să facem un traseu prin pădure cu bicicletele. A fost o experienţă minunată, atât pentru cei 15 elevi participanţi la "aventură", cât şi pentru noi, cele două profesoare care ne-am aventurat cu ei.

Ne-a plăcut mult şi la Pecica, să vedem singuri bivoli de apă din ţară. Dar cel mai mult ne-a plăcut să fim împreună, să petrecem o zi de vară unii cu alţii, să ne cunoaştem mai bine, să întărim relaţia elev-profesor, precum şi prieteniile dintre elevii din diferite clase. Autocarul nostru trepida de râsetele copiilor, de cântece şi glume. A fost o experienţă pe care, cu siguranţă, ne dorim să o repetăm anul şcolar viitor.

Las aici câteva fotografii, ca dovadă a bunei-dispoziţii ce ne-a însoţit pe parcursul întregii zile.

* * *

PAGINI POLIGLOTE

Ma forêt

ALESSIA SICHERLE, clasa a XII-a A

Ma forêt, deuxième maison,
Tiens tes feuilles vertes,
Et ne laisse pas le temps te détruire
Avec ses hivers, ses étés et ses printemps,
Reste comme je te connais, très charmante !

Laisse-moi une vie de plus,
Laisse-moi profiter de tes nuances,
Laisse-moi te revoir
Et ne me poursuis pas !

Le souvenir que tu étais la mienne,
Forêt, toi seule, tu connais ma tourmente.
Plusieurs fois je suis revenue à la hâte de voir,
Laisse-moi te dire ce qui me fait du mal.

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Redactori:

Prof. CLAUDIA PAŞCA-CUMPĂNAŞ
Prof. ALINA-MONICA ULEU
GEORGETA URECHE

Fotografii copertă:

Prof. ALINA BALINT

* * *

Revistă sponsorizată prin Proiectul ROSE

* * *

ADRESA REDACȚIEI:

Liceul Tehnologic de Silvicultură și Agricultură „Casa Verde”
Timișoara, Aleea Pădurea Verde Nr. 5
Tel.: 0256220093
e-mail: lsilvic@gmail.com
site: www.lcasaverde.ro

Liceul Tehnologic de Silvicultura si Agricultura Casa Verde Timisoara

* * *

Editura EUROBIT

Timişoara - Str. Maior Titus Mureșan
Nr. 8, Cam. 2, Tel.: 0744.515.656
e-mail: eurobit91@yahoo.com
www.edituraeurobit.ro

* * *

Autorii sunt direct răspunzători de conținutul materialelor pe care le semnează.

ISSN 2558 - 829X
ISSN-L 2558 - 829X